

Benedykt XVI

'Tak', które przybliżyło niebo ziemi :
rozważanie przed modlitwą "Anioł
Pański" : (Rzym, 8 grudnia 2011 r.)

Salvatoris Mater 14/1/4, 310-311

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rozważanie przed modlitwą „Anioł Pański”
(Rzym, 8 grudnia 2011 r.)¹⁶

«Tak», które przybliżyło niebo ziemi

Drodzy bracia i siostry!

Kościół uroczyście obchodzi dzisiaj Niepokalane Poczęcie Maryi. Jak ogłosił bł. Pius IX w liście apostolskim *Ineffabilis Deus* z 1854 r., Ona «za szczególniejszą łaską i przywilejem Boga Wszechmogącego, przez wzgląd na przyszłe zasługi Jezusa Chrystusa Zbawiciela rodzaju ludzkiego zachowana była wolną od wszelkiej zmyły pierworodnej winy». Ta prawda wiary jest zawarta w słowach pozdrowienia, które skierował do Niej archanioł Gabriel: «Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą» (Łk 1, 28). Wyrażenie «łaski pełna» oznacza wspaniałe dzieło miłości Boga, który zechciał przywrócić nam utracone z powodu grzechu życie i wolność, za pośrednictwem swego Jednorodzonego Syna wcielonego, który umarł i zmartwychwstał. Dlatego od II w. na Wschodzie i Zachodzie Kościół prosi o wstawienictwo i czci Dziewicę, która poprzez swoje «tak» przybliżyła niebo ziemi, stając się «rodzicielką Boga i karmicielką naszego życia», jak się wyraził w starożytnym kantyku św. Roman Pieśniarz (*Canticum XXV in B. Mariae Virginis*, in: J. B. Pitra, *Analecta Sacra* t. I, Paris 1876, 198). W VII w. św. Sofroniusz Jerozolimski wychwala wielkość Maryi, ponieważ w Niej zamieszkał Duch Święty, i mówi: «Ty przewyższasz wszelkie dary, jakimi wspaniałość Boga kiedykolwiek obdarzyła jakąkolwiek osobę ludzką. Bardziej niż ktokolwiek jesteś bogata posiadaniem Boga, który w Tobie zamieszkał» (*Oratio* II, 25, in: *SS. Deiparae Annuntiationem*: PG 87, 3, 3248 AB). A św. Beda Czcigodny wyjaśnia: «Maryja jest błogosławiona między niewiastami, ponieważ wraz z chlubą dziewictwa cieszyła się łaską bycia rodzicielką Syna, który jest Bogiem» (*Hom.* I, 3: CCL 122, 16).

Także nam jest dana «pełnia łaski», i powinniśmy dbać o to, by jaśniała w naszym życiu, gdyż «Ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa – pisze św. Paweł – napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym (...) wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani (...) przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów» (Ef 1, 3-5). To synostwo otrzymujemy w dniu chrztu za pośrednictwem Kościoła. Pisze o tym św. Hildegarda z Bingen: «Kościół jest zatem Dziewicą Matką wszystkich chrześcijan. W tajemniczej mocy Ducha Świętego poczyna ich i rodzi, ofiarowując ich Bogu, tak aby byli też nazwani synami Bożymi» (*Scivias, visio* III, 12: CCL *Continuatio Mediavalis* XLIII, 1978, 142). I na koniec wśród tak wielu piewców duchowego piękna Matki Bożej wyróżnia się św. Bernard z Clairvaux, który stwierdza, że modlitwa *Zdrowaś Maryjo, łaski pełna* jest «miła Bogu, aniołom i ludziom. Ludziom z powodu macierzyństwa, aniołom dzięki dziewictwu, Bogu dzięki pokorze» (*Sermo* XLVII, *De Annuntiatione Dominica*: SBO VI, 1, Roma 1970, 266).

¹⁶ „L'Osservatore Romano” 33(2012) nr 2, 54-55.

Drodzy przyjaciele, zanim zgodnie ze zwyczajem, oddamy hołd dzisiaj po południu Maryi Niepokalanej na placu Hiszpańskim, skierujmy teraz naszą żarliwą modlitwę do Tej, która wstawia się za nami u Boga, aby nam pomogła świętować z wiarą zbliżające się już Narodzenie Pana.

po polsku:

Moją myśl i słowo pozdrowienia kieruję do wszystkich Polaków. «Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą» (Łk 1, 28). Oto znane nam słowa anielskiego pozdrowienia, skierowane do Maryi, Bożej Matki. Powtarzamy je chętnie w naszej codziennej modlitwie, przypominamy dzisiaj, rozważając tajemnicę Jej Niepokalanego Poczęcia. Niech Maryja pomoże nam unikać grzechów, być wiernymi woli Bożej, nieść innym miłość, radość i dobro. Wszystkim, którzy pragną naśladować świętość Jej życia, z serca błogosławię.

Rozważanie przed modlitwą „Anioł Pański”
(18 grudnia 2011)¹⁷

«Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?»

Drodzy bracia i siostry!

Liturgia czwartej i ostatniej niedzieli Adwentu tego roku przedstawia nam opowieść o zwiastowaniu anielskim Maryi. Gdy kontemplujemy wspaniałą wizerunek Maryi Panny w chwili, gdy otrzymuje Ona boskie przesłanie i na nie odpowiada, zostajemy wewnętrznie oświeceni przez światło prawdy, które jako wciąż nowe promieniuje z tej tajemnicy. Pragnąłbym zatrzymać się przez chwilę w szczególności na znaczeniu dziewictwa Maryi, faktu, że poczęła Ona Jezusa, pozostając dziewicą.

W tle wydarzenia z Nazaretu jest proroctwo Izajasza. «Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel» (Iz 7, 14). Ta prastara obietnica spełniła się niezwykle obficie we wcieleniu Syna Bożego, bowiem Maryja Panna nie tylko poczęła, ale stało się to za sprawą Ducha Świętego, to znaczy samego Boga. Istota ludzka, która zaczyna żyć w Jej łonie, otrzymuje ciało z Maryi, ale Jej istnienie pochodzi całkowicie od Boga. Jest w pełni człowiekiem, uczynionym z ziemi – by posłużyć się symbolem biblijnym – ale przychodzi z wysoka, z nieba. To, że Maryja poczyni, pozostając dziewicą, jest zatem istotne dla poznania Jezusa i dla naszej wiary, świadczy bowiem o tym, że inicjatywa wyszła od Boga, i przede wszystkim objawia, *kim* jest poczęty. Jak mówi Ewangelia: «Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym» (Łk 1, 35). W tym sensie *dziewictwo* Maryi i *boskość* Jezusa są dla siebie wzajemną rękojmnią.

¹⁷ „L'Osservatore Romano” 33(2012) nr 2, 56.